

حضرت حق را فقط می‌توان در مظاهرش مورد توجه و محبت قلبی قرار داد

شماره پرسش: ۱۳۱۷۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۶/۱۰ ۰۶:۲۱:۴۶

متن پرسش

۱. آیا این عبارت درست است که حقیقی بودن محبت خدا به این معنی نیست که محبت منحصر به خداست؟ زیرا محبت به اهل البیت (ع) که جایگاه والای خود دارد ولی ما به مومنین و پدر و مادر و فرزند و همسر و حتی سایر مخلوقات خدا نظیر پرنگان محبت داریم. ۲. جایگاه محبت خدا و محبت دیگران در دستگاه توحیدی چگونه قایل جمع است؟ با تشکر صادقانه از جنابعالی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضرت حق را فقط می‌توان در مظاهرش مورد توجه و محبت قلبی قرار داد وگرنه با خدای عقلی و انتزاعی که محلی برای دوست‌داشتن ندارد زندگی می‌کنیم و به همین جهت در روایت از حضرت صادق (ع) داریم که مفرمایند: «نَحْنُ وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى» [۱] به خداوند سوگند مائیم اسماء حسناى الهی. «اسم الله» مبدأ جامع اسماء الهی است و انسان کامل مظهر اسم الله است و لذا آنچه در عالم به فرق و کثرت هست در انسان کامل به نحو جامع موجود است، بنابراین شناسایی حقیقت انسان موجب شناسایی همه ی اسماء الهی خواهد شد. اگر کسی بخواهد همه ی اسماء حق را بشناسد، یا باید در همه ی عوالم هستی سیر کند و یا به انسان کامل معرفت پیدا نماید که همه ی آن اسماء به صورت بالفعل در او هست. عرایضی در کتاب «مبانی نظری و عملی حب اهل‌البیت» هست. خوب است که به آن رجوع فرمایید. موفق باشید

[۱] (۱) - الکافی، ج ۱، ص ۱۴۴.